

UNIDADE 9. RESUMO

Recorda

- O indicativo, sen partícula, úsase para afirmar ou negar algo con certeza, ou para preguntar directamente.
- O imperfecto e o aoristo de indicativo con ᾔν expresan acción irreal de presente e de pasado, respectivamente.
- O imperativo úsase para expresar unha orde, un mandato, unha exhortación.
- O subxuntivo está marcado cunha vogal de unión ou temática longa.
- Constrúense en subxuntivo as oracións independentes que expresan exhortación, prohibición ou deliberación.
- O subxuntivo con ᾔν expresa a eventualidade, é dicir, indica que unha acción adoita cumprirse no futuro ou en xeral.
- O optativo leva diante da desinencia a característica modal -ι-.
- O optativo só ou acompañado de εἰθε, εἰ ou εἰ γάρ expresa un desexo.
- O optativo coa partícula ᾔν ten valor potencial.
- O optativo de subordinación ou optativo oblicuo pode substituír ao indicativo e ao subxuntivo en oracións subordinadas dependentes dunha principal en tempo pasado.
- A oratoria é a arte de crear fermosos discursos coa intención de persuadir.
- O desenvolvemento do xénero oratorio provocouno a vida da polis.
- O discurso adoitaba estar dividido en catro partes: **prólogo, exposición, proba e epílogo**.
- Os discursos **forenses** pronunciábanse ante os tribunais, os **políticos** na Asemblea e os de **exhibición** ante un público determinado en banquetes ou en festas.
- Os oradores gregos de maior recoñecemento foron **Lisias, Isócrates, Esquines e Demóstenes**.